

fellesfarnatse õnne-ratta weremisse läbbi rik.
kust tagga aida, on sulla narri tõ, tahhab
kül rahha, agga ei anna rahha, ehk annab
tuhhonde seast ühheli, ja sellelgi tihti õnne-
tussels. Wanna „Punnapart”, sedda peab
ütlema, se olli firjo peaga mees! Kui temma
wallitsusse aial mõaned Prantsusseed temma
ette tullid ja passusid, et Lotteri ehk losimän-
gimisse lubba piddi andma, — kas teate, mis
Napoleon wastas? „Igga innimes sel, ütles
temma, on ommad moksud maksta, agga
narridel polle veel mitte. Olgo Lotteri,
mäng nende mafš, mis muidogi keige ras-
kem saab ollema.” Nenda ütles Napoleon,
ja tal olli väggä õigus. — Sepärrost, kui
Jummalalt õnne pallud, siis ärra passu mit-
te, et saiapullid ja fuldpenningid taewast pea-
wad saddinga. Se ei to sulle mitte kassö;
agga passu kallist terwist ja et Jummal so
verrevaewa wóttaks õnnistada, ja mis sa
nenda isse tenides ossaks soad, sulle hoida.
Kukkub mõnne teisel foggematta pàrrandus-
rùppe, kus ta mingisugust waewa polle näi.

nud: ärra olle mitte fadde! Ei olle feik fuld,
mis hülgab; ei olle feikil rahho, kes raswa-
sed on. On so fukkur fa pissuke, murretse
agga selle eest, et furrat mónda üllekohto kop-
pikut teiste wahhele ei pisti! Need tungiwad
kukrust wålja, jätwad su lahti ja teised joeks-
wad fa takka járrele. Sepärrost panne tähhe-
le: Wóerad weised ei seisa meie far-
jas. „Üllekoohus ei seisa fottis —
Agga omma tenitud leib on maggus.”

„Head sobrad hääda sees, on kui sulled
tule käes.”

Jäalle üks kallis wanna sanna ja selge, nago
wanna hóbbe. Kes nenda pealtse faudo selle
wanna sanna peale watab, wõib kül pea mó-
teldä: üsna hul! Ta põraks parrem ümber
ja ütleks: Hea lõbber hääda sees, kalub nago
tinna wees.” Jah, ogga wóttu náppust! Hääd
sobro ja wanna Kadrina rublosid polle en-
nam paljo leida. Enne olli meie wannemat-
tel wähhem sobro, agga need ollid truid ja